

Ceha je bil sprejet nasvet g. Mohoriča, naj se predlog izroči predsedstvu v stilizaciji s primerjavnim komentarjem.

Ko je g. Rebek vložil se nujen predlog obrtniškega odselka glede povešaljanja pridobinov na ostale kraje in glede podajanja roka za vlaganje napovedi za pridobinovo ter samostojen predlog glede uvoza sčetin, je g. Zadravec samostojno predlagal glede izvoza bučnega olja in oljnih pograd, glede izvoza pšeničnih otrobov in glede zaščite interesov vlagateljev glede zamrznjenih vlog. Končno je pa član g. Windischcr vložil nujen predlog zaradi obdavčenja podružnic tvornic oblačilne stroke, ki v naši banovini delajo ogromno konkurenco zlasti čevljarskim in kroščaskim obrtnikom. Ko so bili vsi predlogi soglasno sprejeti, je predsednik g. Jelačin ob 12. zaključil sejo.

Sakalne tekme v Planici

Ljubljana, 22. marca.

SK Ilirija nam sporoča, da je minister za telesno vzgojo, g. dr. Hanžek prevzel pokroviteljstvo za velike mednarodne sakalne tekme v Planici in da bo tekman najbrž osebno prisostvoval ali pa poslat svojega zastopnika.

Sakalnica v Planici je že preurejena in bodo danes popoldne že pričeli s treningom. V Planico so že prispeli vsi norveški sakaci, ne morejo se pa dovolj načuditi, da imamo še toliko snega. Trdno so predpričani, da bodo postavili nov svetovni rekord, zlasti še, ker so snežne prilike zelo ugodne. V zadnjih dneh je zapadlo obilo novega suhega snega in je nedeljsko tekmovanje zasigurano.

Težnje naših mladih inženjerjev

Prvi redni občni zbor klubu inženjerjev in arhitektov - pripravnikov.

Ljubljana, 22. marca.

dih inženjerjev, so se bavili z vprašanjem pri nas zaposlenih tujcev. V ta namen so stopili v stik z NO. Nedavno se je pod okriljem NO osnovala inženjerska sekacija. Zdaj se ne kaže, da se bodo razmere zboljše v toliko, da bi dobili delo vsi nezaposleni inženjerji.

Zato je pa dal klub pobudo za veliko akcijo za pozitivno gospodarsko življeno z uvedbo smotreno zanovanih javnih del. Upravni odbor sekacije je predlog sprejet in uvedel vrsto aktualnih predavanj. Odpravila se je tudi deputacija, v kateri je bil zastopan tudi klub, k g. banu in ki je predložila smernice glede javnih del. Akcijski odbor je navezel stike z glavnim upravo UJIA in z drugimi sekacijami. Zahteval je, da se sklice cim prej napovedana plenarna seja glavne uprave v Ljubljani, kjer bi naj usvojili predlog, da se organizira akcija za vso državo za zaposlitve nezaposlenih inženjerjev in uvedbo gospodarskega načrta. V nedelje je bila ta seja na predlog soglasno sprejete vse sekacije. Akcijski odbor se je tudi obrnil na našo strokovne, stanovske in gospodarske organizacije in jih zaprosil sodelovanja. Razpisal je anketo in na njo povabil stanovske, strokovne in gospodarske organizacije, ki so izjavile, da so pripravljene sodelovati v akcijskem odboru. Klub je tudi pripravil pravilnik za osnovanje podpornega fonda. O njem bodo razpravljali v soboto na občnem zboru sekacije.

Tajnik inž. Armič je poročal predvsem o administrativnem delu in o akciji za zaposlitev nezaposlenih inženjerjev. Klub šteje 49 članov. Sej je bilo 6. sestankov II. Blagajnsko poročilo, ki ga je podal inž. Svetina, pač dokazuje, da klub deluje brez denarja. Denarnega prometa je bilo okrog 100 Din. imovine pa je 50 Din... Revizor J. Jezeršek pa je bil razveseljen, da je bil največji delo uprave.

V novi odbor so bili izvoljeni: predsednik J. Kuralt, podpredsednik V. Pečenko, tajnik J. Piber, blagajnik B. Svetina, referent za nezaposlenost S. Armič, odbornik J. Rus in V. Rovšek in revizor J. Jezeršek in P. Kresnik.

Pri slučajnostih se je pokazalo, da so člani zelo inicijativni. Sprejet je bilo nekaj predlogov glede podpornega fonda in navezanja stikov z Organizacijo diplomiranih tehnikov in s tehnikami na univerzi-

Da bi prišlo do kruha čim več naših mladih inženjerjev, tem večja je bila potreba, da se združijo v organizaciji, ki bi naj stopila na mesto akademskih društev, razen tega so se pa mladi inženjerji čutili nekoliko osameli v UJIA. Najbolj so čutili potrebo po organizaciji, ker po večini ne morejo priti do kruha, ko zapuste šole in tudi do prakse se težko prebore. Upravni odbor sekacije je ustavomilev klubu podprt.

Klub si je zastavil predvsem nalogo zasedovati delo v sekaciji in stavljati predloge, tičče se stanovskih interesov mladih inženjerjev, zlasti glede zaposlitve, nadalje pa glede pripravljanja mladih inženjerjev na avtorizacijo in razmerja z avtoriziranimi inženjerji v komori. Njegova važna naloga je tudi delovati za poglobitev stikov inženjerskih organizacij z domačo industrijo in narodnim gospodarstvom. Tačko po ustavomilev se je klub bavil z vprašanjem inženjerskega zakona, ki je zanj že delj časa predložen osnutek. Sklenili so dati pobudo za nekatere spremembe zakonskega predloga v smislu, da se zakon čim bolj modernizira; mladi inženjerji otežkoči pridobitev avtorizacije tako, da, vsaj navidez, avtorizirane inženjerje zelo privilegija. Napravili so primerne ukrepe, izgledov na uspeh ni. — Da bi prišlo do kruha čim več naših mladih inženjerjev, tem večja je bila potreba, da se združijo v organizaciji, ki bi naj stopila na mesto akademskih društev, razen tega so se pa mladi inženjerji čutili nekoliko osameli v UJIA. Najbolj so čutili potrebo po organizaciji, ker po večini ne morejo priti do kruha, ko zapuste šole in tudi do prakse se težko prebore. Upravni odbor sekacije je ustavomilev klubu podprt.

Ko je prišla rešilna ekspedicija z Jesenic v skalasko kočo na Rožici je tam že našla Rahneto, ki je članom ekspedicije povedal svoj doživljaj. Poskodovan je bil nekoliko po obrazu, rokah in nogah in je bil zelo vesel, da ga ni plazovje pokopalo pod seboj. Stvar pa je koncu koncev imela tragično ozadje. Na povratku proti Sv. Križu je član rešilne ekspedicije Odilasek Ciril z Javornika padel tako nesrečno, da si je zlomil nogo Reševalter je šel dozrevno mrtvega, ki je odnesel zdravo kožo, on sam pa je pri tem skupil, da bo pomnil vse svoje življenje. Odilaska so člani ekspedicije prepeljali v bolnico bratovske skladnice na Javornik, kjer mu je zdravnik g. dr. Čeh nudil prvo pomoč in bo v bolnici ostal, dokler ne okreva.

Samaritanski tečaj v Škofji Loki

Škofja Loka, 21. marca.

Včeraj zvečer je bila dvorana deške škofjeloške šole skoraj premajhna, toliko udeležencev se je zbralok v otvoriti samaritanskog tečaja, ki sta ga organizirala krajenvi odbor za zaščito zemlje in pa društvo Rdečega kriza. Okoli 80 ljudi je pozdravil udomova predsednik RK fotograf g. Avgust Blaznik, ki je v kratkih besedah pojasnil lep namen tečaja. Svoj uspeh bo pa seveda dosegel najlepše le tedaj, ako bo obisk vedno reden, tako bodo udeleženci vztrajni in točni. Vse podrobnosti tečaja, ki bo trajal sest tednov, je obrazložil zdravnik dr. Kocijančič ki je tudi poveidal, da se bo predaval anatomija, fiziologija, prva pomoč pri nezgodah, prenašanje bolnikov in drugo. Tečajniki bodo polagali ob zaključku poseben izpit, RK pa bo vodil evidenco o tem, da li so samaritan izkustva iz tečaja tudi praktično uveljavili.

Pri vpisu se je izkazalo, da bo posečalo tečaj na 70 oseb iz vseh krogov škofjeloške meščanstva, predavanja pa bodo ob torkih in petkih vsakokrat po dve urki, s pričetkom ob 20.

Tečaju, ki nam bo izuril lep kader usposobljenih samaritanov želimo obilo uspehov.

Samaritanski tečaj v Škofji Loki

Škofja Loka, 21. marca.

Včeraj zvečer je bila dvorana deške škofjeloške šole skoraj premajhna, toliko udeležencev se je zbralok v otvoriti samaritanskog tečaja, ki sta ga organizirala krajenvi odbor za zaščito zemlje in pa društvo Rdečega kriza. Okoli 80 ljudi je pozdravil udomova predsednik RK fotograf g. Avgust Blaznik, ki je v kratkih besedah pojasnil lep namen tečaja. Svoj uspeh bo pa seveda dosegel najlepše le tedaj, ako bo obisk vedno reden, tako bodo udeleženci vztrajni in točni. Vse podrobnosti tečaja, ki bo trajal sest tednov, je obrazložil zdravnik dr. Kocijančič ki je tudi poveidal, da se bo predaval anatomija, fiziologija, prva pomoč pri nezgodah, prenašanje bolnikov in drugo. Tečajniki bodo polagali ob zaključku poseben izpit, RK pa bo vodil evidenco o tem, da li so samaritan izkustva iz tečaja tudi praktično uveljavili.

Pri vpisu se je izkazalo, da bo posečalo tečaj na 70 oseb iz vseh krogov škofjeloške meščanstva, predavanja pa bodo ob torkih in petkih vsakokrat po dve urki, s pričetkom ob 20.

Tečaju, ki nam bo izuril lep kader usposobljenih samaritanov želimo obilo uspehov.

Po srečnem naključju ušel smrti

Jesenice, 21. marca.

V torki popoldne se je raznesla po Jesenicah vest, da je snežni plaz na Rožici zasnel 21letnega Slavka Urbarja, sina splošno znanega pleskarskega mojstra g. Urbarja z Jesenic. Tako so odšli na Rožico planinci in Skalati Frelih Matevž, Lukman Pavel, Matkni Lojze, Vovk Franc, Cop Karel in za njimi druga rešilna ekspedicija v kateri so bili Cop Jože, Šega Boris, Ravhkar Tomaz, Ravnik Jože, Smolej Franc, Kozek Vinko, Mulej Franc in Odilasek Ciril. Reševalci so dobro opremljeni hitri na vrh Rožice, da bi pomagali svojemu tovarishu, če bi bili pomoč še potrebna, ali pa da bi ga izkopali iz snežnega groba in ga prenesli v dolino.

V resnici pa stvar ni bila tako tragična in se ni tikala Slavka Urbarja, pač pa nekega Rahneta z Jesenic, ki ga je snežni plaz v resnici potegnil s seboj po strmem priboku na koroško stran.

Urbar in Rahne sta se z drugimi tovarisi smučala po pobojiči Babe na koroški strani. Pri tem pa je Rahne stopil na rob prepada, mislec, da je na trdem terenu, a je bila le debela plast snega brez oporišča, ki se je udela pod njim in ga vlekla kakih 300 mdalec navzdol. To so videli njegovi tovarisi in se neki Avstrijec, ki je to veste, da bi se preprečil za koga gre in v trdni veri, da gre za smrtno nesrečo, sporočil po drugih ljudem na Jesenic. Rahne, ki je po čudnem naključju ušel smrti se je sam izkobal iz snega in je rabil skoraj 6 ur predno je prišel na sedlo Rožice. Urbar pa je šel naprej dol in Podrožico in se tam javil svojemu sorodnikom, da naj

lijonov in 73.000 Din. Poslovni uspeh je kljivno zadovoljiv, kar se pa ne more trditi, v pugledu likvidnosti. Reserve sklope, ki naj jamčijo za neokrnjene zakone dajate, je treba spremeniti vsaj do polovice v likvidne sredstva, kajti dokler obstajajo rezerve pretežno iz dolžnikov (neplačani prispevki) še ni odstranjena nevernost, da se dajatve znižajo na zakoniti minimum.

Snežno belo perilo je ponos vsake gospodinje

»PERION« Vam opere Vaše perilo res belo in mu ne škoduje. Pazite na znamko »PERION«.

Sokoliču Stojanu v slovo

Škofja Loka, 21. marca.

Sokoličev Stojanček, illetni sinko škofjeloškega sodnega službe, se je preselil med nebeske kritale. Sel je za mamico in se stricico Lutko, ki smo ju pokopali pred dobrim letom. Včeraj popoldne je bil njegov pogreb, ganljiv in lep, da se je zasolzilo marsikater očko... Saj pa je bil tudi res Stojanček tak fantek, da ga je lahko imel vsakdar. Mirek, ubogljiv in dober je delal veselje svojim predstojnikom v šoli. Ljubil ga je očka Tomaž, v radost pa je bil tudi sokolski televadnici, ki ji je bil največji prijatelj.

Zalni spredov se je razvil izpred sodišča.

Za križem je stopala sokolska mladina s praporom in veliko kito cvetja krasnih nategnjov, sledili so v vencu vsi razredi deske ſole z učiteljstvom, za krsto pa so stopali globoko užašljivo svojci in ostalo oblačila. Policija je poprosil za prenočišče ter mu natvezil, da bo tako napravil, da mu ne bo treba plačati davkov. Oskrbnico Cafuto Rozo pa je naplahtil za 10 Din. češ, da nima drobiša in da bo denar takoj vrnil, ko bo izmenjal stotak. Drugo jutro je seveda razen 10 Din izginila tudi moška rjava suknja, ki si jo je »višji davnčni uradnik« izposodil in neznan kam izginil. Orožniki pozvedujejo za njim. Prebilavstvo pa se pozarja pred tujimi moškimi.

— *Laži davnčni uradnik.* V Podlehniku se je pojavil te dni pri posestniku Polajžar Jakobu boljše oblečen moški, ki se je predstavljal gospodaru za višjega davnčnega uradnika dr. Munda Franja iz Maribora. Gospodarja je poprosil za prenočišče ter mu natvezil, da bo tako napravil, da mu ne bo treba plačati davkov. Drugo jutro je seveda razen 10 Din izginila tudi moška rjava suknja, ki si jo je »višji davnčni uradnik« izposodil in neznan kam izginil. Oražniki pozvedujejo za njim. Prebilavstvo pa se pozarja pred tujimi moškimi.

— *Vlomilci zopet na delu.* V noči na 7. t. m. so neznani vlomilci obiskali vinsko klet posestnika Pravdiča Franca Brezovca, od koder so odnesli več oblike, perila, usnja, posode in razne orgode vredne 200 Din. Isto noč so obiskali tudi prešo posestnika Rakusa Franca v Brezovcu in odnesli razno vinsko orodje v vrednosti 300 Din. V noči na 10. t. m. pa so vlomilci obiskovali vinskih delavcev Mate Radoševiča, roj. v Senju, stanujočega v Stepanji vasi, brezposelnega delavca Hasana Puškarja, rojenega v Cazinu, stanujočega v baraki na Kodeljevem, in njegovo ljubico Antonijo Miklič, rojenko v Mostah. Radoševič je izvrnil, da bo izmenjal stotak. Drugo jutro je seveda razen 10 Din izginila tudi moška rjava suknja, ki si jo je »višji davnčni uradnik« izposodil in neznan kam izginil. Oražniki pozvedujejo za njim. Prebilavstvo pa se pozarja pred tujimi moškimi.

— *Carmenc po izredno znižanih cenah.* Da se omogoči dostop k predstavam Našega gledališča, se je uprava odločila, da bo dajalo celo vrsto predstav ob sobotah in nedeljah po izredno znižanih cenah. Tačko se pojde v soboto dne 24. t. m. na novo inšenirana pomejna revirja v svobodni zemlji. Oba pokojnika je spremjalo na zadnji potrebiti, da vse vrste še po vrsti se po vrsti po vrednosti.

— *Operna zvezda po izredno znižanih cenah.* Začetek ob 20. ur.

Cetrtek, 22. marca: Beograd nekdaj in sedan. Red Cetrtek.

Petak, 23. marca: zaprto.

Sobota, 24. marca: Kariera kanclista Vinciga, Red C.

Nedelja, 25. marca: ob 15. uri: Visoka kraljica, Izven, Globoko znižane cene od 20 Din navzrol.

Ponedeljak, 26. marca: Lepa Vida. Pripravite dijakov Drž. učiteljske ſole, Izven.

Zvezda po izredno znižanih cenah.

— *Naša gledališča.* DRAMA.

Začetek ob 20. ur.

Cetrtek, 22. marca: Beograd nekdaj in sedan. Red Cetrtek.

Petak, 23. marca: zaprto.

Sobota, 24. marca: Carmen, Izven, Globoko znižane cene od 30 Din navzrol.

Nedelja, 25. marca: ob 15. uri: Pričetek konjunkti, Izven, Izredno znižane cene od 20 Din navzrol.

Ponedeljak, 26. marca: Plea v Savoyu, Izven, Globoko znižane cene od 30 Din navzrol.

Ponson du Terrail

Zdravnikova tajna

Roman

24

V veži je srečal služge, čijih presečeni obrazi so vpraševali:

— Kaj se pa godi tu?

Hektor se je obrnil na starega komornika svoje matere:

— Kaj se godi?

— Gospod, v kuhinji so orožniki z državnim tožilcem. — je odgovoril starec.

— Kaj pa hočejo?

— Mi ne vemo. Vprašali so po vas in ko smo jimi povedali, da vas ni doma, so dejali, da bodo počakali.

In starec je pripomnil z drhtečim glasom:

— Kar pomnim, še ni bilo pri nas nikogar od sodišča.

Hektor ni odgovoril, mirno je odšel naprej. Odprl je kuhinjska vrata in vstopil ponosno dvignjene glave, kakor se spodbidi nedolžnemu človeku, ki se hoče oprati grozne obožbe.

XVI.

Hektor je zaprl za seboj kuhinjska vrata in se mirno ozrl po orožnikih. Z njimi je bil namestnik državnega tožilca, ki smo ga že videli, in pa zapisnikar. Dva orožnika sta bila odvedena Mauberta v la Motte-Beuvron.

Hektor je stopil v kuhinjo tako ponosno in mirno, da se je namestnik državnega tožilca naravnost začudil.

Ali se vede tako morilec?

— Gospod, — je dejal Hektor, — sem tisti, ki ga očividno iščete; sem Hektor de Mausejour.

Hektor je čakal.

— Gospod de Mausejour, — je dejal namestnik državnega tožilca mirno, — nihče v gradu ne ve, zakaj smo prišli sem. Vendar vam pa moram povediti, da ste obdolženi težkega zločina.

Hektor je čakal.

— Storjen je bil grozen zločin, — je nadaljeval namestnik državnega tožilca.

To mi je znano, — je pripomnil Hektor. — Ponoči je bil umorjen lord Helmuth in tega umora dolže mene.

Namestnik državnega tožilca se je zdrnil in lahko prebledel.

Kako je mogel Hektor zvedeti, da ga dolže umora?

Toda Hektor, opozorjen na nevarnost po Srnci, ki je bila slučajno slišala, za kaj gre, si je sam škodoval s svojo iskrenostjo. Namestu da bi počakal, da bi ga obdolžili, je že vnaprej govoril o obdolžitvi.

— Gospod, — je dejal namestnik državnega tožilca, — prav pravite, obdolženi ste umora lorda Helmutha.

— Kdo me je pa obdolžil? — je vzkliknil Hektor.

— On sam! Predno je izdihnil, je izgovoril vaše ime.

Lopov!

— In še nekdo drugi vas dolži. Hektor je storil novo neprevidnost: — Nedvomno Maupert, — je dejal zaničljivo.

— Morda... je zamrimal namestnik državnega tožilca.

— Gospod, — je Hektor znova povzel besedo, — kaznoval sem Mauberta in povsem naravnovo je, da me sovraži. Razčilil sem lorda Helmutha in včeraj sem ves dan čakal njegova sekundanta, pa ju ni bilo.

V srcu namestnika državnega tožilca se je vzbudila iskrica upanja.

— Ali bi mogli dokazati, da ves dan niste zapustili gradu? — je vprašal.

— Nič lažkar.

— Niti zvečer med deveto uro in polnočjo?

Hektor je prebledel: spomnil se je, da je bilo okrov desetih zvečer, ko je odšel iz gradu in se napotil proti la Fresnai.

— Bil sem res zunaj.

— In vrnili ste se po polnoči?

— Da.

Dokazi proti Hektorju so se tako naglo kupičili, da je izgubil glavo.

— Nič drugega vam ne morem povediti, — je dejal, — nego to, da sem nedolžen.

Kar so se začuli zunaj koraki. Bil je grof de la Fresnai, ki je bil prihitev v največji naglici v grad Mausejour.

V grad la Fresnai je bila prišla vest o smrti lorda Helmutha nekaj minut po Hektorjevem odhodu.

— Moj bog! — je vzkliknil Bertrand. — kaj se je pa zgodilo? Oče, pojrite hitro v Maisonneuve, vprašajte in privede sem Hektorja.

Berta je slutila bližajočo se nesrečo. Grof de la Fresnai je prihitev, ne da bi kaj vedel, pač je pa vse slutil. Pri vhodu zbrana služinčad se mu je z grozo umaknila. Grof se za to ni zmenil, hitel je na vso moč po stopnicah in že je bil v sobi, kjer so Hektorja zasliševali.

Pri pogledu na grofa se je Hektorju vrnil pogum. Skočil je k njemu, rekoč:

— Oče, poglejte me dobro... Ali sem podoben morilcu?

Oče!

Hektor je nazval tako grofa de la Fresnai, ki je bil še včeraj njegov smrtni sovražnik. To je bila novica, ki je za hip zmedla vse račune namestnika državnega tožilca.

Grof je položil roko Hektorju na ramo, se obrnil k namestniku državnega tožilca in dejal prijazno:

— Hektor de Mausejour je od dnes ženin moje hčerke Berte. Zdaj pa lahko govorite, gospod, pripovedlj sem jamčiti zanj.

— Gospod grof, — je odgovoril namestnik državnega tožilca. — Tudi lord Helmuth je bil ženin vaše hčerke.

— To je res, — je odgovoril grof.

— Lord Helmuth je bil ponoven umorjen. Prav kar sem zvedel to.

— In predno je izdihnil, je obdolžil umora Hektorja de Mausejour.

— Vem, da je bil tega zmožen, — je pripomnil grof hladno. Potomec sira Duncana ni mogel zatajiti krv svojih prednikov.

— Gospod! — je dejal namestnik državnega tožilca, zroč grofu de la Fresnai naravnost v oči. — Ali mi hočete pojasniti svoje žudne besede?

— Zelo rad, — je odgovoril grof.

Ozri se je na Hektorja in pripomnil:

— Pomirite se, dragi sin. S tem trenutkom prevzame la Fresnai de Mausejour pod svojo zaščito.

In starec je dvignil glavo in plemenitem ponosu, ki je navdal Hektorja z novim upanjem.

XVII.

Plemenite in ponosne starčeve besede so presenetile namestnika državnega tožilca.

Inserirajte u „Slovenskem Narodu“

Burno življenje Aleksandra Staviskega

Slepjar sklene poseči v politiko, da bi vpregel še njo v svoj voz

Leta neutesene častihlepnosti zapusti v aktivnem politiku globoke sledove. Tudi če v vsem lojalno postopa sporazumno z vodstvom svoje stranke, se v duhu punta, kritizira in sili v opozicijo. Ah, ti kujoni, vedno le vladajo, — jaz bi se že ne dal tako komandirati. In če morda ni mogoče v notranji politiki mnogo riskirati, bi bilo treba vsaj v zunanjosti politik: zavreči vse ozire in zastarele tradicije in kreniti na nova pota.

Tega razvoja ni bil obvarovan niti Gaston Bonnaure, tako željno hrepeneč po mandatu. Vse je očaral Briand s svojo concepcijo — mar ni naloga nas zapostavljenih, da se zavzamemo za drugi tabor, ki zanj Briand nima smisla. On govorji neprestano samo o Mali antanti. Kaj pa Dunaj, kaj Madžari? Ali bi ne bilo pametnejši prijeti stvar od tega konca, zavreči predsedstvo in urediti evropske zadeve obratno?

In Gaston Bonnaure odvetnik pri pariških apejacijskih sodiščih se začenja srediti s Srednjim Evropo od drugega konca. V dolgih pogovorih seznam prijatelja Aleksandra s svojimi načrti. Alexander je o Madžarski samotu, da je dejela,

kjer so se ponarejali francoski franki.

Ta dežela mora pač biti vredna, da se zanimala za njo Serge Stavisky. V državi, kjer so mogoče take stvari, bodo mogoče tudi druge špekulacije. Alexander pohvali prijatelja Bonnaura, da se zanimala za madžarske zadeve in tudi sam se začne zanimati za nje. Glej, kako se Madžari potegujejo v Parizu za vsakovo vplivno zvezko, kolike milijone trošijo vedno znova za svojo propagando! Kaj bi mogel ta živi vir denarja ostati neopažen in neizrabljeno? Polastiti se madžarskih milijonov, priključiti jih s svojim, kolika gonilna sila bi bila to!

Poleg tega bi se pa dala skonstruirati ona največja, monumentalna špekulacija, ki na njo Stavisky neprestano misli in če stoji stolnici dobščki bi zanimali kaznive luknje vseh njegovih doseđanjih špekulacij. Kako ogromne so recimo številke, s katerimi se operira v Haagu in imenu nezadovoljnih madžarskih optantov! Stavisky še ne razume, zakaj gre, pač mu je pa jasno,

da gre za miljarde.

In to je kot nalačni zanj, da on vzame to stvar v svoje roke in odpre z njo tisti čudežni tok zlata, ki je nekje v

svetu skrit in ki ga je treba osvoboditi.

Tako so tekle misli, ki so privedle Bonnaure in Alexandra do skeple, da se napotita v Budimpešto. V septembri 1931 se je obrnil Bonnaure na zunanje ministrstvo s prošnjo, naj bi ga priporočilo francoskemu poslanstvu v Budimpešti, češ, da ima tam več klijentov, ki bi se rad z njimi posvetovala, pa bi mu bili potrebni v ta namen nastvari v zvezni poslanstvu. Njegovo prošnjo sta podprtla s pripomočilnimi pisimi poslanca Victor Boret in Edmond Boyer. Ta Edmond Boyer, poslanec — zdaj že bivši — za Maine-et-Loire, se pojavi pozneje po polomu afere med »čekistom« Staviskoga kot

odresat čeka na 700.000 frankov.

Javno je pojasnil to zadevo, češ, da je to denar, ki ga je dobil kot predsednik Kmetijske družbe poljedelcev in vinoigradnikov in kot poslovodja občinske kmetijske družbe za tudi držbi za zemljišča, ki jih je od njih kupila Compagnie Fonciere Staviskega. Ugotoviti podlagi to kupuje je stvar bodiči sošči.

Priporočila dveh poslancev zunanje ministrstvo ni moglo prezreti, zlasti, ker ni bilo posebnih pomislekov proti Bonnauru. Vendar pa starli lisnjak Briand ni sam podpisal pripomočilnega pisma, temveč je prepustil to tajnjemu Gilbertu Peycelonu. Ta je pa še napisal priporočilo takoreč malomarno, storil je to z gladko frazo, ki je sama s svojo obliko namigavala poslaniku, da gre za akt, ki za njim ministrstvo nikakor ne stoji in ki ga mora izdati enostavno in kurtuzije in držabnih ozirov.

Kmalu je pa dobro zunanje ministrstvo brzjavko svojega poslanika, da se vede odvetnik Bonnaure s svojo družbo v Budimpešti čudno in kako da je z njegovim priporočilom. Ministrstvo je takoj odgovorilo poslaniku, naj budno zasleduje dogodek in

pazi na vsak korak teh gospodov.

obenem naj se pa zanimala, kako je bilo priporočilo stilizirano. Ko je prišla aféra na dan in je postal ves rezim predmet srditih napadov opozicije, je bilo napadeno tudi zunanje ministrstvo, češ, da je Bonnaure z njegovim soglasjem odpotoval v Budimpešto. Preiskava je pa pokazala, da je bilo zunanje ministrstvo v tej zadevi previdno in da je storilo samo to, kar je bilo dolžno po praksi, ki velja v Franciji za intervencije.

Potovanje Staviskega in Bonnaura, ki sta imela celo kohorto spremjevalcev, je bilo takoreč monumentalno. Samo ena gospodina, ki je bila angažirana za to potovanje in da bi vplivala na magnate, je dobila honorar v znesku 100.000 frankov.

a stroški Staviskega za njegovo spremstvo so znašali okrog 300.000 frankov. Stavisky je prijeval svojim novim prijateljem sijajne večerje. Sam je skrbel za izboren jedilni list, sam si je ogledal pred večerjo dekoracije dvoran, in če se mu je zdela premalo razkošna, je takoj poslal avto v cvetličarno, da je iz svojega zepa plačal cele koše rož. Cigani, ki so igrali pri večerji in ki so vajeni zapravljivosti madžarskega plemstva, pričevajoč, da tolke radodarnosti še nikoli niso doživeli.

Seveda sta bila Stavisky in Bonnaure z druge strani sprejeti z nepopisnim navdušenjem. Saj sta prihajala madžarskim propagandistom v naročje vplivna predstavnika Francije in sicer socialistične Francije, kamor madžarska propaganda se ni mogla prodreti. Teatralno kretajoč se Bonnaure je lahko samo citiral imena svojih prijateljev in Madžari so videli, da gre za najplivnejše politične osebnosti. Treznemu, rezerviranemu Staviskemu pa ni bilo treba mnogo govoriti in v Budimpešti

so vsi videli, da gre za imenitnega, izredno bogatega gospoda. In od veselj je zaplesal vse budimpeštanska politika in se vrgla sleparju okrog vrata.

Potovanje v oktoberu 1931 pa ni bilo zadnje. Se trikrat je odpotoval Bonnaure v Budimpešto in vedno realnejše je prepletal širokopotezne špekulativne kombinacije Staviskega ter svoje in madžarske politične spletke za doseg končnega cilja. Ta cilj se je pokazal takoreč šele ob koncu. To naj bi bila velika mednarodna akcija v korist madžarskih optantskih bonov, to se pravi, v prvi vrsti v korist žepov Staviskega in njegovih pajdašev.

S tem so pa prišle na dan obenem še druge, leči. Bonnaure in Stavisky sta postala v Parizu velika madžarska propagandista, uvajala sta madžarsko umetnost, namesto opereto, in pripravljala veliko ekskurzijo francoskih poslancev na Madžarsko. Predno pa prišlo določno dugo, se moramo obrniti drugam, kajti sleparja, ki so ju dobili Madžari za zaveznika, sta imela še druge interese.

Zrakoplovi na pomoč brodolomcem

Dva zrakoplova, ki jih je poslala sovjetska vladna komisija na pomoč posadki »Čeljuskina«, sta prispevala v torki v Habarovsk in otdot v Vladivostok, kjer ju natovorijo na parnik. V pogovoru z novinarji je povelenik stratosferičnega balona Prokofjev izjavil: »Sprejeti zrakoplov med sredstvo za reševanje brodolomcev pomeni mnogo. Izvzemši neugodno vreme ni v polarnih krajih drugih nevarnosti za zrakoplov. Res je, da so zrakoplovi odsivni od vetera, vendar pa imajo to prednost, da se lahko spuste na tla brez posebnega pristanišča in da se lahko ustavijo tudi na vodi. V polarnih k